

Sygn. akt I C 2026/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Juszczyżyn

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Justyna Kochan - Rogoż

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B., Oddział w O.

przeciwko D. K.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej D. K. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. kwotę 800 (osiemset) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 2.222,92 złotych za okres od dnia 12 listopada 2016 r. do dnia 21 lipca 2017 roku i od kwoty 800 złotych za okres od dnia 22 lipca 2017 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

III rozstrzyga zasadę poniesienia przez strony kosztów procesu w ten sposób, że stosunkowo je rozdziela tak, aby pozwaną obciążał obowiązek zwrotu na rzecz powódki 36 % kosztów procesu ustalonych według norm przepisanych, pozostawiając szczegółowe ich wyliczenie referendarzowi sądowemu.

SSR Paweł Juszczyżyn

Sygn. akt I C 2026/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B., Oddział w O. wniósł o zasądzenie od pozwanej D. K. na swoją rzecz kwoty 2.222,92 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 listopada 2016 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego żądania powód podał, iż dochodzi wynagrodzenia za wykonaną usługę diagnostyki i naprawy auta na zlecenie pozwanej.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i podniosła zarzut uszkodzenia jej auta i z tego tytułu zażądała od powoda kwoty 800 zł.

Powódka przed rozprawą cofnęła pozew co do kwoty 1.422,92 zł, którą pozwana uiszcza na jego rzecz po wytoczeniu powództwa (k. 30).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana 31 października 2016 r. zleciła powodowi wykonanie usługi diagnostyki i naprawy auta. Za wykonaną usługę powodowi należne było wynagrodzenie w kwocie 2.222,92 zł.

(dowód: zlecenie k. 12, faktura k. 13)

Pozwana zgłosiła powodowi, że w czasie wykonywania usług w serwisie prowadzonym przez powoda doszło do zalania jej auta i uszkodzenia systemu parkowania, co nie zostało potwierdzone.

(dowód: pisma stron k. 14 – 21, wydruki k. 22 – 23, 51 – 63, zezn. św. k. 67 – 68)

Pozwana w dniu 21 lipca 2017 r. zapłaciła część dochodzonego wynagrodzenia, a mianowicie kwotę 1.422,92 zł.

(dowód: potwierdzenie przelewu k. 38)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie niekwestionowanych dokumentów i wiarygodnych zeznań świadków, które wzajemnie się uzupełniały tworząc logiczną całość.

Pozwana natomiast nie wykazała tego, by w czasie wykonywania usług w serwisie prowadzonym przez powoda doszło do zalania jej auta i uszkodzenia systemu parkowania, a to na pozwanej – zgodnie z art. 6 kc – spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie.

Podstawą prawną dochodzonego roszczenia jest przepisy art. 735 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 750 k.c., zgodnie z którymi jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Jeżeli nie ma obowiązującej taryfy, a nie umówiono się o wysokość wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy.

Wysokość wynagrodzenia nie była kwestionowana przez pozwaną i dlatego powodowi należne było ono w pierwotnie dochodzonej kwocie. Z uwagi jednak na cofnięcie pozwu co do uiszczonej przez pozwaną w trakcie procesu kwoty 1.422,92 zł, należało na podstawie powołanych przepisów zasądzić od pozwanej pozostałą kwotę wynagrodzenia, tj. 800 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie należnymi zgodnie z art. 481 § 1 i 2 kc (pkt I wyroku), zaś w pozostałym zakresie postępowanie należało na podstawie art. 355 § 1 kpc w zw. z art. 203 § 1 kpc – umorzyć (pkt II wyroku).

O kosztach procesu zaś Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 kpc w zw. z art. 108 § 1 zd. 2 kpc, stosunkowo je rozdzielając, przyjmując, że powódka przegrała sprawę w zakresie, w jakim cofnęła pozew (pkt III wyroku).

Z tych powodów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

/-/ SSR Paweł Juszczyzyn